PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11 10.05 interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXVI — Nr. 975 (6409) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 27 iulie 1970

CAMPIONATELE BALCANICE DE GIMNASTICĂ

10 MEDALII DE AUR PENTRU SPORTIVII ROMÂNI, IN ZIUA A TREIA

VICTORIA VÎLCU ȘI PETRE MIHAIUC — CÎTE 3 MEDALII DE AUR

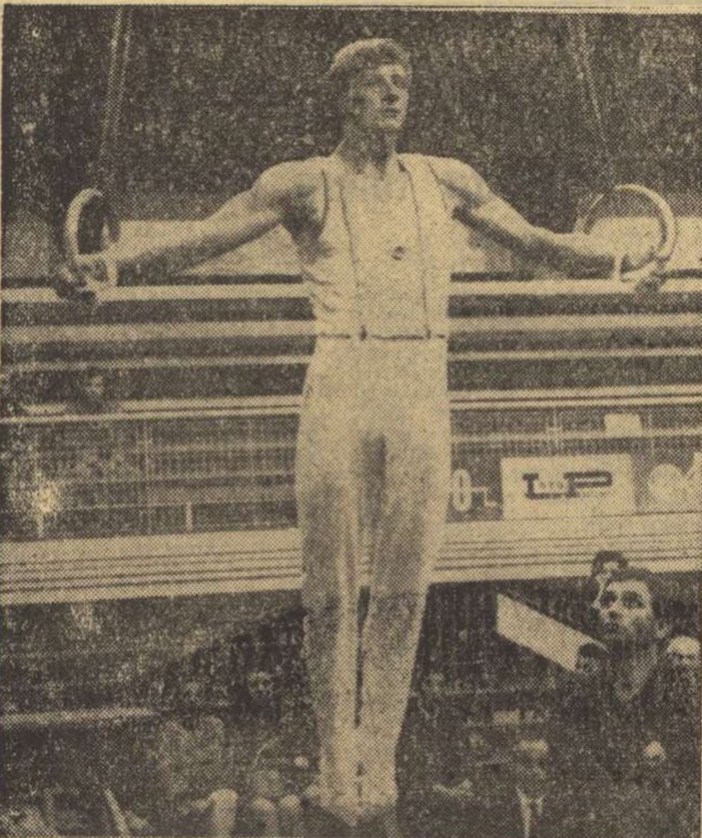
TIMIȘOARA 26 (prin telefon, de la trimisul nostru). Duminică dimineața, cei mai buni dintre participanții la cea de a doua ediție a Campionatelor balcanice de gimnastică și-au disputat întîietatea în concursul pe aparate.

Gimnaștii s-au prezentat din nou, în fața unei săli aproape pline, cu exercițiile liber alese, demonstrații de înaltă virtuozitate și tehnică sportivă. Spectacolul oferit de gimnaștii români și bulgari (căci, cu două excepții, numai ei au participat în concurs astăzi) a fost în general plăcut, cu multe execuții care au încintat privirile specialiștilor și spectatorilor. Spre satisfacția noastră, la reușita întrecerii și-au adus o contribuție decisivă sportivii români, ei obținînd cele mai multe medalii de aur, argint și bronz. Așa cum anticipam, cîștigătorul de la individual compus, Petre Mihaiuc, și-a adăugat duminică dimineața noi lauri, clasîndu-se de trei ori pe locul I (sol, inele și sărituri), celelalte medalii de aur fiind obținute de alți doi componenți ai reprezentativei noastre (Dan Grecu la paralele și Gh. Păunescu la cal cu minere) și de gimnastul bulgar Ștefan Zoiev, învingător la bară fixă. Remarcabilă evoluția lui Dan Grecu în acest concurs, încununată cu un excelent succes la paralele, aparat la care i-a depășit net pe toți adversarii săi.

În competiția feminină, disputa a fost mai echilibrată. Medaliile de aur au fost împărțite egal între gazde și sportivele bulgare. La sărituri, nici una dintre gimnastele noastre n-a putut amenința locul I, așa că pentru Mitova a fost o simplă formalitate obținerea medaliei de aur. În urma căzăturii de sîmbătă seara, Elena Ceampelea, principala noastră favorită la sol, a ieșit din lupta pentru primul loc. Paula Ioan, cea mai bine clasată dintre românce, după Mitova, n-a putut susține duelul cu sportiva bulgară, a comis o greșeală, astfel că și la această probă „aurul" a revenit campioanei bulgare. Din păcate, la această probă, Ceampelea a ratat din nou saltul cu șurub,

Constantin MACOVEI

(Continuare în pag. a 4-a)

Petre Mihaiuc, învingător la individual compus

INAINTEA CAMPIONATELOR EUROPENE DE JUNIORI

Luptătorii noștri se prezintă satisfăcător

În cadrul pregătirilor pentru apropiatele campionate europene de lupte (juniori) din Suedia, federația română de specialitate a organizat sîmbătă și duminică, în sala Floreasca, două importante confruntări internaționale. În prima dintre ele — turneul individual la greco-romane — componenții formației noastre naționale au întîlnit două echipe foarte puternice, cele ale Iugoslaviei și Ungariei. Nivelul calitativ a fost în general foarte ridicat, cîteva meciuri fiind de-a dreptul electrizante. Astfel, în cadrul categoriei 81 kg, T. Ignătescu reușește extraordinar să „iasă" din tușul ce părea inevitabil și-l învinge în cele din urmă la puncte pe maghiarul C. Ivanyi. Foarte spectaculoasă a fost și întîlnirea dintre reprezentantul nostru la supergrea, Roman Codreanu (cîntărește 130 kg !), și iugoslavul P. Ilic, românul făcînd o adevărată demonstrație de lupte și dîndu-ne multe speranțe. Iată clasamentele: **CAT. 48 KG.: 1. G. Stroe (România)**, 2. M. Tofan (R), 3. I. Ilija (Iugoslavia); **52 KG: 1. I. Frgić (I)**, 2. I. Dulică (R), 3. L. Racz (Ungaria); **56 KG: 1. M. Boțilă (R)**, 2. T. Horvath (R), 3. I. Kiss (U); **60 KG: 1. M. Nemeș (U)**, 2. M. Ciutan (R), 3. M. Kosanovic (I); **65 KG: 1. B. Cuejin (I)**, 2. Erwin Mag (R), 3. F. Kocsis (U); **70 KG: 1. M. Petković (I)**, 2. A. Popa (R), 3. A. Vakulya (U); **75 KG: 1. I. Fiscuteanu (R)**, 2. B. Dimic (I), 3. T. Tihanyi (U); **81 KG: 1. T. Ignătescu (R)**, 2. C. Ivanyi (U), 3. D. Danyi (I); **87 KG: 1. D. Nisavic (I)**, 2. P. Zaharov (R), 3. Z. Szilak (R); **+87 KG: 1. R. Codreanu (R)**, 2. I. Prvoslav (I).

Sîmbătă, pe salteaua a doua, s-a disputat și întîlnirea internațională de lupte libere dintre reprezentativele de juniori ale Canadei și țării noastre. Juniorii noștri au cîștigat ușor, cu 8—2, în fața unei echipe total nepregătite, dar este îngrijorătoare lipsa unor luptători de valoare la categoriile mici de greutate. Din rîndul formației române s-au detașat Șt. Popescu și C. Chiratcu. Iată rezultatele tehnice: **48 kg**: V. Pacrița pierde puncte D. Schultz; **52 kg**: G. Comănat învinge puncte D. Makinon; **56 kg**: G. Dobrănel î. tuș I K. Iarael; **60 kg**: A. Șuba p. p. R. Nelson; **65 kg**: E. Teglas î. p. McCormack; **70 kg**: Gh. Buceag î. tuș II L. Tester; **75 kg**: St. Popescu î. tuș I K. Lelacheur; **81 kg**: C. Chiratcu î. tuș I R. Tomer; **87 kg**: T. Stoian î. tuș II D. Chubb; **+87 kg**: V. Enache î. tuș I R. Kay.

Geo RAEȚKI

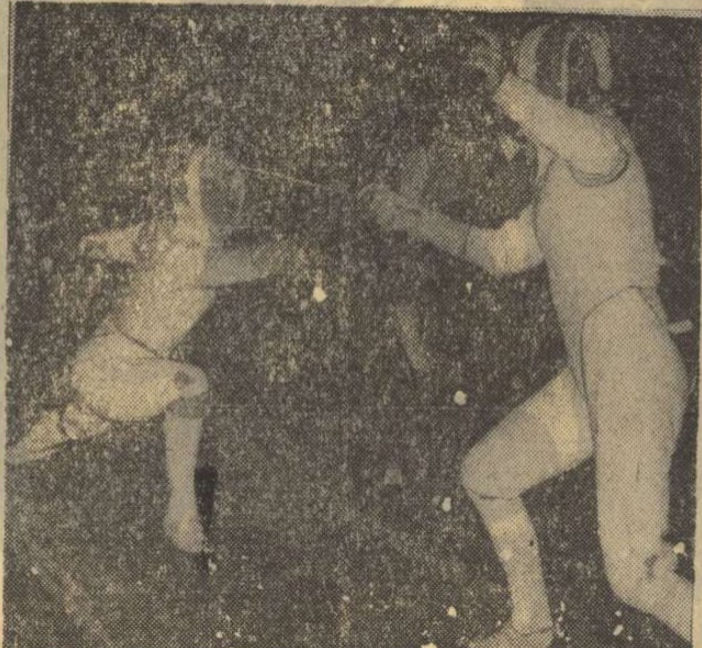
SUZANA ARDELEANU — prima floretă a țării

Intr-un fel, o surpriză în finala campionatului național de floretă femei: prima sportivă la această probă pe anul 1970 a fost **Suzana Ardeleanu!** E adevărat, după un baraj cu... Ecaterina Iencic — care, precum vedeți, și-a făcut o reintrare deosebit de promițătoare — dar pe care l-a dominat net. Cu excepția **Anei Pascu**, turneul de duminică dimineața din sala Progresul a reunit întreaga elită a floretei feminine românești, cotele cele mai înalte fiind, inițial, de partea **Ilenei Drîmbă** și **Mariei Vicol**. Pe **Olga Szabo** se conta mai puțin, întrucît ea avea să concureze încă nerestabilită după o stare de anemie care a stopat-o, în ultima vreme, în activitatea competițională de vîrf. (Este și motivul pentru care n-a participat la Berlin la ultima verificare pentru „mondiale"). Dar, dacă ținem seama de faptul că Suzana Ardeleanu face parte din trioul de aur al maestrului **Alexandru Csipler**, cel care i-a dat prilej să-și ia zborul, cu 10 ani în urmă, apare evident că succesul de ieri al acestei floretiste nu putea fi exclus sută la sută. Suzana Ardeleanu are merite deosebite în apropierea acestei performanțe — o tehnică mult îmbunătățită, viteză în acțiuni, tenacitate și, poate, cel mai important dintre atuurile ei, cristalizarea unei personalități. Să o felicităm pentru cucerirea titlului de campioană a țării, să aducem totodată cuvenitele elogii antrenorilor ei de la clubul Steaua și de la lot, **Andrei Vîlcea** și **Iosif Zilahi**, dar să nu uităm nici pe maestrul Csipler, care, neîndoielnic, a înregistrat cu satisfacție acest succes al fostei sale eleve.

În drum spre finală, lucrurile n-au stat de loc simplu. În sferturi, grupa A, **Olga Szabo** și **Rodica Văduva** au fost singurele care au trecut fără emoție, în timp ce **Manuela Chira** s-a calificat la tușaveraj înaintea **Vioricăi Draga, Anei Halchin** și **Ecaterinei Briscan**, toate cu cîte două victorii. Și mai dramatică a fost calificarea floretistelor din grupa C, **Maria Salai** și **Rodica Onu**, promovînd în semifnale după baraj. Mica

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 2 a)

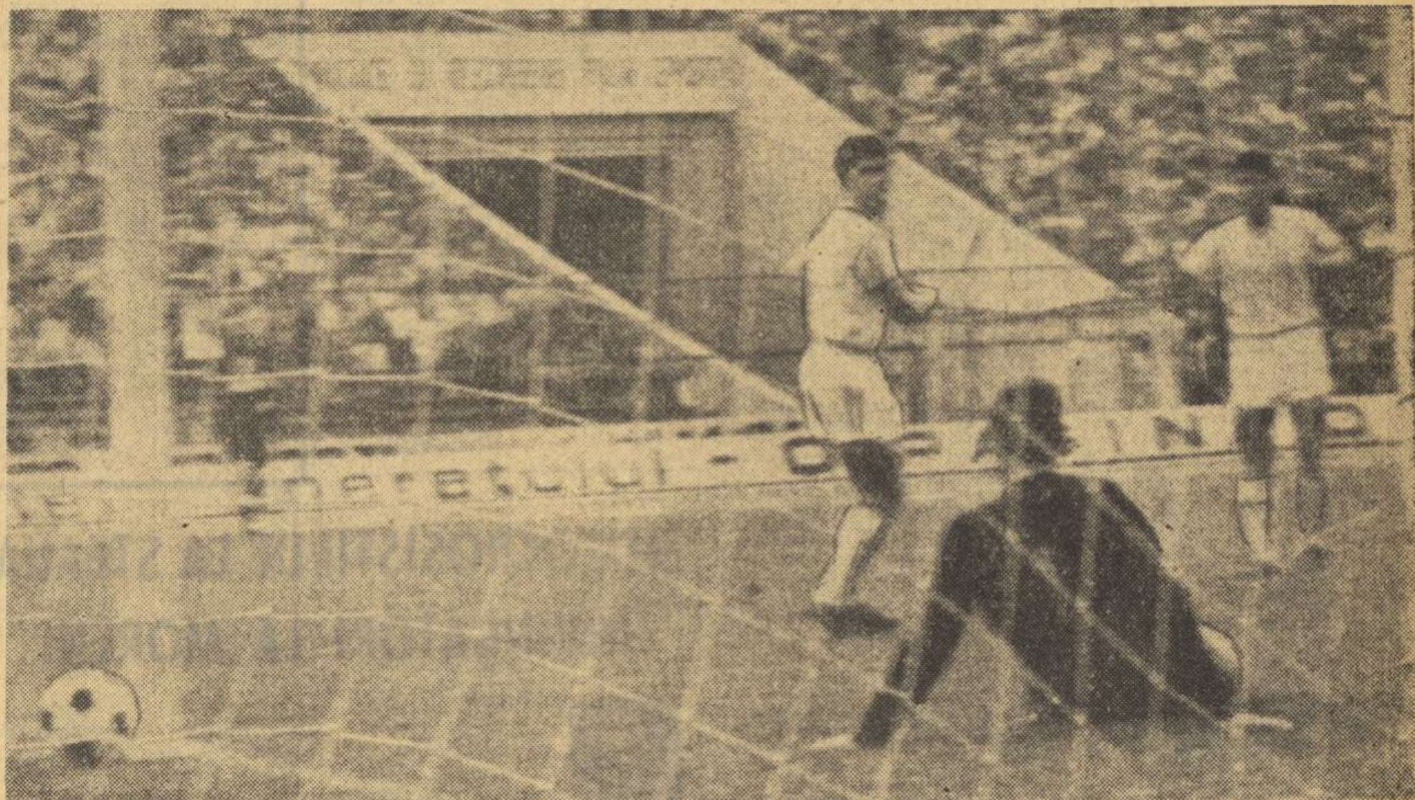

Al 12-lea asalt al finalei, Suzana Ardeleanu (dreapta) — Maria Vicol. Ardeleanu va cîștiga cu 4—2 și își va netezi drumul spre titlu...

Foto: Theo Makarschi

PENTRU A 10-a OARĂ ÎN POSESIA „CUPEI ROMÂNIEI"

STEAUA ÎNVINGĂTOARE (2-1) ÎN FAȚA ETERNEI SALE RIVALE, DINAMO BUCUREȘTI

...Momentul primului gol, al finalei

Foto: V. BAGEAC

Retrăind marea finală...

Un meci Steaua — Dinamo reprezintă, în orice condiții, un derby. Un meci Steaua — Dinamo, în finala „Cupei României", a constituit un mare eveniment sportiv, o întrecere directă și fără drept de apel între aceste două formații de 14 carate ale fotbalului nostru. De data aceasta, însă, deși afișul finalei cuprindea aceste nume sonore, se părea că, în fapt, nu vom asista la tradiționala dispută de mare tensiune dintre aceste două formații, ci la victoria ușoară a uneia din ele, a lui Dinamo, bineînțeles, care trimitea în teren „o echipă grea", cu un mare potențial de joc, în timp ce Steaua, lovită de furtuna unor indisponibilități, arunca în luptă o formație fragilă, care nu inspira, probabil, încredere nici propriilor ei suporteri.

Cu gîndul la finala „Cupei", nimeni sau, în orice caz, foarte puțini au avut în vedere un aspect important, și anume acela că și în campionat evoluase același Dinamo, cu aceiași internaționali, fără să obțină, la sfîrșitul întrecerii, decît un loc anonim, în mijlocul plutonului. Dar, poate că și cei care s-au gîndit la acest lucru și-au spus că povestea nu se poate repeta.

Și iată că s-au înșelat. Finala „Cupei României" avea să se încheie cu victoria outsiderului, a Stelei, care a abordat jocul cu un curaj neașteptat. În ajutorul ei a venit și golul înscris chiar la începutul meciului, pe fondul unei grave greșeli a apărării dinamoviste, mai precis a lui Nunweiller IV, care a pus piciorul pe... lîngă minge. Acest gol le-a topit și ultimele emoții tinerilor jucători de la Steaua, lui Naom, lui Iordănescu, lui Ciugarin, care au găsit în el, în primul rînd, un mare aliat psihologic. Și n-a lipsit mult, tot în acest început de repriză, ca Steaua să realizeze și un al doilea gol, prin Creiniceanu.

A urmat o luptă deschisă, ceea ce a pus ambele echipe în situații favorabile, publicul fiind martor la faze electrizante, atît

Jack BERARIU

(Continuare în pag. a 3 a)

Bătrînul „nou val"

Ieri a învins, în primul rînd, „noul val". Ieri a învins, în al doilea rînd... Dar să nu anticipăm...

La startul finalei, Dinamo era favorit. E suficient ca în locul cifrelor 6, 7, 8, 9, 10 să punem Dinu, Pîrcălab, Nunweiller VI, Dumitrache și Lucescu și să confruntăm aceste nume cu Cristache, Ciugarin, Naom, Iordănescu sau Ștefănescu, pentru a fixa un raport de forțe greu de apropiat.

Și totuși, ieri a învins „noul val". De ce oare?

Statistica realizărilor tehnice individuale ale meciului nu pune în inferioritate echipa învinsă. Poate că Iordănescu a avut cîteva momente de prospețime care au pus în umbră performanțele „albilor". Dar să nu uităm șutul din întoarcere al lui Lucescu, golul lui Dumitrache sau cele două lovituri de cap care ar fi putut să se oprească în plasă. Și atunci?

Marele paradox e că ieri „noul val" a avut mai multă maturitate tactică. Ieri, Steaua s-a apărat cu seriozitate (ceea ce n-a făcut Dinamo), ieri Steaua a avut mereu patru mijlocași la trecerea mingii din apărare în atac (și viceversa), ieri, în sfîrșit, Steaua a avut răbdarea de a aștepta culoarul liber, spre care s-au îndreptat, cu inventivitate, pasele — surpriză ale acestui enigmatic Dumitriu III sau ale „sfîrlezei calme" care se numește Naom.

Dinamo a atacat mai mult, a trimis nenumărate mingi în careul advers și a cîntat, cum s-ar spune, după partitura seducătoare a ofensivei cu orice preț, în loc să schimbe ritmul partidei, operație perfect adecvată capacității jucătorilor săi.

Pe deasupra acestor considerații, finala de ieri a fost un mare succes al tuturor fotbaliștilor noștri care au realizat, prin Steaua și Dinamo, un joc de clasă, într-un sfîrșit de iulie, adică într-o perioadă cînd, în mod obișnuit, fotbaliștii români se întremează la umbra brazilor, pentru sezonul următor.

Din această frumoasă finală de Cupă, care a găsit, ca întotdeauna, nebănuite resurse de energie, rămînem în primul rînd cu satisfacția că Steaua a izbutit să rezolve, după mulți ani de trudă, „problema generațiilor". În jocul de ieri n-am știut dacă Voinea e mai bătrîn decît Iordănescu sau dacă Ciugarin e mai tînăr decît admirabilul Suciu.

Steaua a cucerit pentru a 10-a oară Cupa. Mă întreb dacă nu cumva Steaua folosește, cu viclenie, campionatul, pentru a-și pregăti echipa în vederea marelui **derby** al fotbalului nostru.

Ioan CHIRILA

Nevoia de ECHIPĂ

De o vreme încoace, cotele atletismului de perspectivă bucureștean sînt în scădere. Pionierii din primul oraș al țării au încetat de a mai emite pretenții la locuri fruntașe în concursurile de tetratlon, cei din licee și școli profesionale apar în prim planul competițiilor ce le sînt rezervate doar cînd și cînd (ca, de pildă, anul acesta la Pentatlonul atletic școlar). Chiar și în campionatele juniorilor atleții din Capitală au pierdut un sensibil teren. Doar uneori juniorii bucureșteni reușesc să se detașeze, amintind de anii în care numai printr-o întîmplare puteau fi devansați.

Intr-un fel, poate că este bine și așa. Apariția unui echilibru valoric între București și provincie face să sporească interesul față de competițiile atletice, concurenții din Galați, Oradea, Craiova sau Bacău nemailuînd startul în ipostaza de învinși dinainte. Disputa cu centimetrii și secundele se declanșează viu, în avantajul spectacolului sportiv, dar oprind pe alocuri și prilejul de a consemna noi recorduri.

Se impune, însă, să privim lucrurile într-un spirit realist. Fiindcă tendința de echilibru îmbracă mai mult jocul aparențelor. Este neîndoielnic că valoarea provinciei a progresat net față de anul 1960, de pildă. Nu-i, însă, mai puțin adevărat că actualul sistem de pregătire a tinerilor atleți din Capitală este defectuos. El determină o rămînere în urmă. Viciul pornește de la faptul că fiecare școală sau club cu secție de atletism și-a luat obligația de a pregăti sportivi la nivelul tuturor grupelor de vîrstă. Or, după cum o dovedesc faptele, o asemenea diversificare a muncii antrenorilor aduce în eșalonul fruntaș doar 2—3 elemente și nicidecum o echipă completă, cu reprezentanți valoroși la fiecare probă. Cu alte cuvinte, este în van rîvna antrenorilor. Indiferent de cît lăudabil travaliu investesc ei, rezultatele nu sînt cele dorite. Iată de ce o diviziune foarte exactă a responsabilităților, a muncii, apare în firea lucrurilor. Pentru ea pledează mulți oameni cu experiență, cunoscători ai atletismului în toate cazurile, profesori și tehnicieni.

În concepția lor, o astfel de diviziune trebuie realizată ținîndu-se seama de profilul școlilor și cluburilor specializate în atletism. Spre exemplu: clubul „Cutezătorii" și Școala sportivă experimentală Viitorul să aibă în sfera lor de activitate numai pionierii și juniorii mici (III). Școala sportivă de atletism și Clubul sportiv școlar să se ocupe de juniori II și I. Iar Școala sportivă „Energia" și clubul Metalul, de tinerii atleți din rețeaua învățămîntului profesional.

Numai astfel — se apreciază — se va putea ajunge la existența unor echipe omogene la nivelul fiecărei categorii de vîrstă. Numai așa Bucureștiul — onorîndu-și tradiția — își va recăpăta vechile-i poziții în atletismul de perspectivă. Cu aceste gînduri izvorîte din înțelegerea rosturilor depline a nevoii de ECHIPA cu valori omogene, să încercăm să trecem din planul viziunii în acela al realității concrete.

T. BRADEȚEANU

C. N. DE SĂRITURI PENTRU JUNIORI:

CU O EXCEPȚIE, FAVORIȚII AU CÎȘTIGAT

În afară de ploaia care nu a mai contenit de la jumătatea concursului, nimic deosebit ieri la ștrandul Tineretului, unde s-au desfășurat ultimele întreceri ale campionatelor naționale de sărituri pentru juniori. Favoriții au cîștigat detașat și doar succesul Marianei Voinea la trambulină poate fi considerat o surpriză, dar nu de proporții, deoarece nu de mult, cînd era junioară mică, Voinea era fruntașa promoției respective. În rest, Constantin Nedelcu a arătat că la platformă, deși a învins cu o diferență de 70 de puncte, mai are de lucrat pentru a atinge un nivel internațional, Doru Nedelcu a demonstrat că pășește cu pași siguri pe urmele fratelui său, iar Sorana Prelipceanu a făcut din nou dovada talentului și, mai ales, a seriozității cu care este pregătită.

Din păcate, și în această ultimă zi a naționalelor, arbitrii au manifestat un dezacord care a stîrnit ilaritate, diferențele atingînd uneori trei și chiar patru puncte. De fapt, nici nu este de mirare dacă ținem seama că unii sînt înșiși antrenorii sportivilor care concurează. Totuși, oficialii, mai toți foști sau actuali săritori, au uitat cît de mult îi irita nedreptatea arbitrilor? Dar, poate că, odată și odată, federația se va hotărî să formeze un corp de arbitri neutri, cu cît mai puține tangențe cu cluburile și asociațiile direct interesate.

Rezultate: **PLATFORMA juniori I**: 1. C. Nedelcu (Școlarul) 444,81 p, 2. A. Mühlsteffen (Sc. sp. Sibiu) 374,43 p, 3. O. Lăzău (Crișul) 303,06 p; **juniori II**: 1. D. Nedelcu (Școlarul) 288,15 p, 2. Al. Bagiu (Crișul) 217,44 p, 3. V. Nedelcu (Școlarul) 209,82 p; **PLATFORMA junioare I**: 1. Mariana Voinea (Școlarul) 369 p, 2. Ecaterina Dumitriu (Școlarul) 357,15 p, 3. Frala Mühlsteffen (Sc. sp. Sibiu) 339,63 p; **junioare II**: 1. Sorana Prelipceanu (Crișul) 378,54 p, 2. Ingrid Brotschi (Sc. sp. Sibiu) 304,65 p, 3. Stela Dumitru (Școlarul) 298,56 p. La combinata de trei probe, pe primele locuri s-au clasat C. Nedelcu, D. Nedelcu, Tatiana Dumitriu și Sorana Prelipceanu.

d. st.

C. Nedelcu, campionul juniorilor mari

Foto: T. MACARSCHI

PLOAIA ȘI VÎNTUL — OBSTACOLE DIFICILE PENTRU TINERII ÎNOTĂTORI

Ploaia și vîntul puternic care au zgribulit pur și simplu pe micii înotători aflați ieri în jurul piscinei Dinamo, în luptă pentru noi medalii și titluri de campioni, au deranjat evident desfășurarea întrecerilor, concurenții avînd de înfruntat, în plus, adevărate valuri marine. Evident, performanțele au avut în primul rînd de suferit și numai astfel ne putem explica faptul că la încheierea altor 16 probe cronometrorii nu au mai înregistrat nici un record național.

Confirmînd diferența de valoare față de principalele adversare din cadrul grupei, bucureșteanca Eugenia Cristescu a cîștigat și întrecerea pe distanța de 100 m spate cu timișoreanca Karin Parutsch, atingînd peretele bazinului după 1:17,2. Timpul reprezintă cea de a doua performanță românească din acest sezon și ne oferă o mică rază de lumină pentru o probă în care cifrele sînt extrem de departe de cele obișnuite, chiar la noi în țară, cu numai cîțiva în urmă.

— a. v. —

(Continuare în pag. a 2-a)

801